

कौशिक पु० व० व० देशभेदे “पञ्चालाः कौशिकाश्चैव नैक-
पृष्ठाः सुरन्वराः” भा० भी० ६३० जनपदकथने

कौशौ(षी)धान्य न० कोश(षे)भवा कौशी(षी) कर्षधाम् ।
कोश(ष)जाते धान्ये तिलगदौ । “सर्वमेवैतदहः कोशी-
(षी)धान्यं विवञ्जयेत्” कात्या०श्रौ० २।१।१०

कौश(षे) १ न० कोशा(षा)दुहितम् ढक् । कानिकोषादिजाते
पक्षे अमरः “निनीभि कौश(षे)प्रसुपात्तरागम्” कुमा०
“कौशेषं व्रजदपि गाढतामजसम्” भाषः “लाञ्छलो-
हितकौश(षे)यपरिधानम्” काद० “कौशेषाविक्रयोरूपौ”
मनुना तच्छोधनद्रव्यसुक्तम्

कौश्य त्रि० कुशस्येऽम् षप्रञ् । १कुशसंख्यनि शयनादौ
“प्रास्कन्दच्छयने कौश्ये दृष्ट्यां शस्यसिव ह्यम्” भा०
अनु०७।१५० कुशस्य गोलापत्यं वा० षप्रञ् । २कुशगोलजे
क्षधभेदे पु० “तं होवाच सुश्रवाः कौश्यः” शत०ब्रा० १०।
५।५१४ “कौश्यः कुशगोलजः” भा० ; तेन ब्राह्मणे
कौषप्र इति सूत्रेण्युक्तपठस्तु प्रासादिकः ।

कौशा(सा)रव पु० कुशा(षा)रोरपयम् षप्रञ् । कुशा(षा)
रोर्मुनेरपये मैत्रेये “यावतः कृतवान् प्रश्नान् ज्ञता कौ-
शारवायतः” भाग०१।१।३२ “कौशारवस्य मैत्रेयस्याप्यतः”
श्रीधरः “ननु ते तत्त्वसंराध्य क्षधिः कौशारवोऽन्तिमे”
भाग० २।४।१ वाङ्मा० इञ् । कौशारविरप्यत् “यत्
कौशारवेक्षत् संवादोऽध्यात्मसंश्रितः” भाग०२।१०।५२

कौषिक त्रि० कौशिक+पृष्टे० । १कौशिकशब्दाद्यैर्भेदि० २दुर्गा
मूर्तिभेदे स्त्री “गरीरकोषाद्यतस्याः पार्वत्याः नि-
सृताम्बिका । कौषिकीति सखाख्याना ततो लोकेषु गीय-
ते” देवीमा० “कायकोषाद्भिःसृता या कालिकायास्तु
भैरव ! । सा कौषिकीति विख्याता चारूपा मनोह-
रा” कालिका० पु० ६०अ०

कौषीनक पु० कुशीतकस्यापत्यम् षप्रञ् । कुशीतकविपुत्रे
बह्वृचां प्रयत्नं तर्पणीये षधभेदे कहोडे “कहोडं कौ-
शीतकसित्यादि” आशु० गट० १।४।४।२२ षधितर्पणे ।
कुशीतकस्यापत्यम् इञ् । कौशीतकरपि कहोडे षधौ
“तदुहोवाच कहोडः कौषितकिः” शत०ब्रा० २।४।२।१।
तत्सम्बन्धित्वात् कौषितकिब्राह्मणं कौशीतकी उपनिषद्
षधवेदान्तगता ।

कौशीतकिन् पु० व० व० । कौशीतकेन मोक्तमधीयते चानि ।
कौशीतकेन मोक्ताध्यायिषु । “सदृशं समदृशं कौशीतकि-
नः समामनन्ति” आशु०शृ०१।२३।१।

कौ(षी)तकी कुशीतकस्यापत्यम् षध्र्यण् ङीप् । उ० ग०
पत्यं द्विका०

कौशीतकेय पु० स्त्री कुशीतक+वा० षप्रत्ये ढक् । कुशी-
तकस्यापत्ये कहोडे “अयं ह्येनं कहोडः कौशीतकेयः
षध्र्यण्” शत० ब्रा० १।४।१।४।१।

कौष्ठवितक त्रि० कुष्ठविदि तद्विद्यायां साधु कल्या० ठक् दस्य
चरत्वेन तान्ततया ठस्य क इत्येके । कुष्ठविद्यासाधौ । दस्य
चत्वर्यंभावमाश्रित्य तान्त्राभावेन कौष्ठविदिक इत्यन्ये त-
न्त्रतेनैव तथारूपं २।१।४।४।४।४। उक्तम्

कौसीद्य न० कुत्सितं सीदत्यस्मिन् सीद+वा० आधारे श स्वार्थे
षप्रञ् । १आबख्ये २तन्त्रायाश्च हेम० । कुसीदस्य भावः
ष्यञ् । ३द्विद्विदपकुसीदहस्तौ शब्दचि०

कौसुम म० कुसुमेन निर्दत्तमण्य् । १पुष्पाङ्गने अमरः । तस्ये-
दमण्य् । २पुष्पसम्बन्धिन त्रि० “विनयति सुदृशो दृशोः
परागं प्रणयिनि कौसुममाननानिवेन” भाषः

कौसुम्भ पु० कुसुम्भ+स्वार्थे ष्यञ् । १शरणात्कुसुम्भे २शाकभेदे
राजनि० । कुसुम्भेन रक्तम् अञ् । ३कुसुम्भारागरञ्जिते
वस्त्रादौ त्रि० “कौसुम्भं पृथु कुचकुम्भसङ्घि वासः” म चः ।
तस्येदमण्य् । कुसुम्भसम्बन्धिन त्रि० “दिनकरकरसङ्घव्यक्त
कौसुम्भारागम्” भाषः । उभयतः स्त्रियां ङीप् ।

कौसुरुविन्द पु० दशरातस्यध्यायगभेदे “कौसुरुविन्दः” का-
त्या०श्रौ०सू०२३।५।१२। “द्वितीयो दशरात एतत्संज्ञः”
संख्या०।मायणीययागाननरं कौसुरुविन्ददशरातस्य २प्रथमे
त्वप्रहे च “कौसुरुविन्दः प्रथमन्वप्रहः” कात्या० २४।१।१

कौसुरुविन्दि पु० कुसुरुविन्दस्यापत्यम् इञ् । तदपत्ये उद्गा-
लके सुनौ “कौसुरुविन्दिदहालक वारुण्यौ ब्रह्मचर्यसु-
वास” शत० ब्रा० १।२।२।२।२।२। [क्ते जटाध०

कौस्तिक त्रि० कुस्तया चरति ठक् । मायाकारके शाश्वतु-
कौस्तुभ पु० कुं भस्मिं स्तुम्नाति कुस्तुभोजबधिः तत्त्वं भवः
अण् । विष्णोर्वेद्यःस्ये कौस्तुभस्तु मन्हातेजाः कोटि-
सूर्यसमप्रभः” इत्युक्तलक्षण्ये मथिभेदे । तस्य सप्तशत-
पत्तिकथा हरिवं० २२अ०

“सुरासुरगणाः सर्वे सहिता लवणान्भसः । सन्दरं पुत्करं
कृत्वा नेलं वासुकिमेव च । समाः सहस्रं मथितं लक्ष
कोपधिभिः सह । खोरभूतं सभायोगादन्तं समपद्यत !
तज्जहुरसुराः पूर्वमाक्रान्ता लोभसन्धुना । तदा पञ्चाञ्ज
ह्रुद्देवाः कामतेजोबलान्विताः । धन्वन्तरिक्षया मद्यः
ओद्देवी कौस्तुभोसणिः । शशाङ्को विमलश्चापि सञ्जतस्युः